

Dosarul nr.1 - 235/2020
1-20011580-12-1-28012020

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

14 aprilie 2022

mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani),

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Radu Grecu

Grefier

Rovelia Rudi, Valeria Baeșu

cu participarea:

Procurorului

Maria Vulpe, Ina Mahu

Avocaților

Stanislav Creciun, Marin Sardari

Partea vătămată

***** Parahodonenco, Nicolai Lemnea

În lipsa:

Inculpatului

Bulai Nicolai

examinând în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală în învinuirea lui,-

Bulai Nicolai *****, născut la *****, domiciliat în or. *****, str. *****, cetățean al Republicii Moldova, celibatar, șomer, anterior nejudecat, -

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (2), lit. b) din Codul penal.

date cu referire la examinarea cauzei: cauza penală a fost înregistrată pe rol în judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) la 28 ianuarie 2020, aflată în examinare pînă la 24 martie 2021, inclusiv cea de pronunțare a sentinței.

Instanța precizează, că prin încheierea din 18 iunie 2021, la cauza penală a fost conexat dosarul penal (în care figurează partea vătămată Lemnea Nicolai), cu nr. 1-239/2021 (1-20011619-12-28012020), privind învinuirea lui Bulai Nicolai *****, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), din Codul penal, înregistrat inițial la 28 ianuarie 2020.

c o n s t a t ă :

La 18.10.2018, Bulai Nicolai ***** acționând cu scop de însușire, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, și anume că îi va procura cet-lui Parahododnecov ***** din Ungaria, un autoturism de model „*****”, a primit de la ultimul bani în sumă de 1500 euro, ceea ce constituie 29 410 lei, ulterior însușind banii, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bulai Nicolai ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod Penal, „escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile”.

La fel în la data de 16 octombrie 2018, ora exactă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, aflându-se pe adresa bd. *****, mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane care sunt în curs de identificare, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, l-a indus în eroare pe cet. Lemnea Nicolai prin prezentarea ca adevărată a faptei mincinoase și l-a determinat-o prin comportamentul dolosiv și viclean, sub pretextul vânzării unui automobil de model „BMW X5” și importării acestuia de peste hotarele Republicii Moldova, ascunzându-și adevăratele intenții, astfel a cerut și a primit de la ultimul, bani sub formă de avans în sumă de 2 000 euro, care conform cursului oficial al BNM pentru perioada dată constituia 39 040 lei, pe care le-a dobândit, neonorându-și obligațiunile asumate, eschivându-se de a i le restitui, cauzându-i părții vătămate daună materială în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bulai Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică escrocheria, după indicii calificativi - „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșit de doua sau mai multe persoane”.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Parahododnenco Veceslav, ultimul a declarat că Bulai Nicolai îi este cunoscut.

În anul 2018 a dorit să procure un automobil, pe saitul 999.md, a accesat și a găsit un automobil cu prețuri atractive. Atunci a găsit o mașină de model „*****” de culoare albă, a sunat și i-a spus că mașina se află peste hotare, i-a zis detaliile despre acest automobil. Ulterior, a întrebat care este procedura de a aduce acest automobil pentru el. Persoana cu care a discutat la telefon era un bărbat necunoscut, cu vârsta în jur la 40 ani, vorbitor de limba rusă. I-a zis că se

află peste hotare si ca mașina să fie adusă pana la vamă, are persoane de încredere care se află în Chișinău. Ulterior a înțeles că acesta este Bulai Nicolai. I-a dat numărul lui și urma deja să ducă tratativele cu el, urma să-i dea arvuna si restul banilor îi va transmite la vamă. A sunat pe acel număr care i la dat și s-a întâlnit în mun. Chișinău cu Bulai Nicolai. S-au întâlnit în sectorul Botanica pe str. Independenței. Suma de 1500 de euro a transmis-o lui Bulai Nicolai si în momentul transmiterii a sunat-o pe persoana de legătură care se afla peste hotare.

I-a spus că este împreună cu Bulai și i-a transmis banii. Au discutat pe telefon și a zis că totul este ok și i-a înapoiat telefonul. Acea persoana i-a zis ca îl va suna seara când v-a încărca mașina pe evacuator.

Seara nu a mai sunat, a început a suna dar telefonul era închis. A accesat iarăși 999.md si anunțul acela deja nu era. A încercat și pe Bulai să-l contacteze dar telefonul era închis.

La politie s-a adresat peste un timp scurt. Aceasta a avut loc aproximativ în anul 2018, toamna.

Persoana cu care a făcut legătură pe saitul 999.md s-a prezentat ca Stepan. Sunt persoane diferite pentru ca în momentul transmiterii banilor a sunat pe Stepan si a comunicat că îi transmite banii lui Bulai.

La întrebarea avocatului: A declarat că motivul din care Bulai Nicolai nu a adus mașina data, că ultimul nici nu au avut de gând să o aducă, aceasta a fost o schemă de escrocherie.

În momentul transmiterii banii Bulai i-a întocmit o recipisă.

La întrebarea instanței: A declarat că în caz că se v-a găsi vinovat să fie pedepsit după lege.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Lemnea Nicolai , ultimul a declarat că pe inculpatul Bulai Nicolai l-a văzut doar o singură dată, în ziua când i-a transmis suma de bani de două mii de euro. În octombrie 2018, pe saitul 999.md a văzut un anunț si a dorit să cumpărare o mașină de model „BMW X5” la prețul de opt mii de euro. A găsit pe internet o mașină, i-a scris mesaj el i-a răspuns, după un timp s-a sunat cu băiatul al cărui număr era indicat în anunț, i-a comunicat că mașina este peste hotare si o aduce în două săptămânii în Moldova. Peste o zi l-a telefonat și i-a comunicat că urmează să îi dea o sumă de bani ca arvună. După i-a comunicat că urmează să plece la Chișinău și s-a întâlnit cu nepotul acestuia, ca să-i transmită suma ca arvuna de două mii de euro. Pe telefon i-a zis că vrea ca la transmiterea banilor sa-i elibereze o recipisă si să-l filmeze cum îi transmite banii, la care el a căzut de acord. S-au întâlnit în Chișinău regiunea nu ține minte, el a venit cu un prieten pe nume Sandu Ghilescu. În locul stabilit s-a apropiat Bulai Nicolaie, care a aflat ulterior că așa se numește după buletinul de identitate, s-a urcat în mașina lui Sandu Ghilescu, acolo i-a zis lui Bulai Nicolei s-ă întocmească o recipisă să semneze recipisa după care a filmat momentul transmiterii banilor, ulterior s-au despărțit. A doua zi a vorbit cu un domn la numărul indicat în anunțul din internet, care a comunicat că revine în câteva zile după nu a mai răspuns la telefon. În ziua când urma să fie adusă mașina a vorbit la telefon cu acel domn care i-a zis că totul este bine, mașina este la vamă, după care nu mai răspundea nimeni la telefon, ulterior de pe saitul 999.md, a dispărut si anunțul si numărul de telefon. Peste câteva zile s-a adresat la poliție, din câte cunoaște Bulai Nicolaie a fost reținut de poliție, ulterior acesta a fost eliberat. A comunicat ca a găsit pe rețelele de

socializare pe fratele lui Bulai Nicole, cărui i-a explicat situația, el a zis ca o să se clarifice, ulterior a dispărut și acesta.

La întrebarea avocatului: A declarat că nu cunoaște dacă Bulai Nicolaie i-a transmis suma de două mii de euro lui „Stiopa”.

Nu cunoaște dacă în realitatea persoana care s-a prezentat „Stiopa” se ocupa cu importul mașinilor.

La acea întâlnire Bulai Nicolaie a venit singur. Suma de două mii de euro Bulai Nicolaie urma să i-o transmită moșului său care s-a prezentat „Stiopa”. Cu persoana pe numele „Stiopa” nu s-a întâlnit niciodată.

După o săptămână de la trimeterea banilor nu răspundea nici Stiopa nici Bulai Nicolaie. A înțeles că a fost înșelat bani i-a luat și au dispărut. Prejudiciul constituie suma transmisă de două mii de euro. Suma de două mii de euro este una considerabilă, fiindcă nu lucrează oficial și nu are venituri suplimentare.

A suferi psihologic, pentru el suma dată este foarte mare.

La întrebarea instanței: A declarat că o să înainteze acțiunea civilă. Dacă îi restituie banii îl poate ierta.

În ședința de judecată, procurorul Ina Mahu, a solicitat să recunoască vinovat pe Bulai Nicolai ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) CP, și ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) CPP, stabilindu-i-se în baza acestei Legi, pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an.

Al recunoaște vinovat pe Bulai Nicolai ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) CP, și ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) CPP, stabilindu-i-se în baza acestei Legi, pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani, cu privare de drept de dreptul de a ocupa funcții cu răspundere materială pe un termen de 5 ani.

A solicitat, în baza art. 84 alin. 1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, să stabilească lui Bulai Nicolai ***** pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la corpurile delictelor a declarat că nu sunt iar careva cheltuieli judiciare nu sunt, măsură preventivă - nu este.

Acțiunea civilă înaintată o consideră întemeiată, fapt pentru care pledează pentru admiterea ei integral.

Sardari Marin reprezentând interesele părții vătămate Lemnea Nicolai, a solicitat să fie încasat de la Bulai Nicolai Veceslav, prejudiciul cauzat prin infracțiune și anume suma de două mii de euro, la fel a solicitat să fie încasat și prejudiciul moral suportat de către partea vătămată Lemnea Nicolai în sumă de 40 de mii de lei.

Totodată, având în vedere că a semnat cu partea vătămată un contract, bonul de plată a prezentat la dosarul instanței cu toate actele. Respectiv, a solicitat să fie încasat de la Bulai Nicolai Veceslav cheltuielile judiciare suportate de către partea vătămată Lemnea Nicolai în sumă de 12 mii de lei.

Acțiunea civilă înaintată o consideră întemeiată și solicită să fie încasată integral.

Apărătorul inculpatului Bulai Nicolai Veceslav, Stanislav Creciun, a declarat că la urmărirea penală inculpatul a recunoscut ambele episoade. Pe episodul în care este recunoscut parte vătămată Parahododnenco Veceslav, urmează a fi luat în considerare faptul că Bulai Nicolai Veceslav are vârsta de la 18 la 21 de ani, a recunoscut vina sa căit sincer, consideră că instanța pe acest episod urmează să-i aplice o pedeapsă non privativă de libertate.

În ce privește episodul în care este recunoscut ca parte vătămată Lemnea Nicolai, chiar dacă Bulai Nicolai a recunoscut vina, consideră în cazul dat este partea unei relații civile, deoarece Bulai Nicolai i-a scris recipisă lui Lemnea Nicolai, prin care se demonstrează că Bulai Nicolai a luat de la Lemnea Nicolai pe o săptămâna suma de două mii de euro. Consideră că sunt niște relații civile și urmează a fi încetată cauza pe episodul dat. Referitor la acțiunea civilă o consideră neanimată și solicită să fie respinsă.

Avocatul părții vătămate Lemnea Nicolai, Sardari Marin în replică a declarat că la urmărirea penală Bulai Nicolai a recunoscut vina și acest fapt este demonstrat cu certitudine. Relații civile nu poate să fie, instanței i-au fost prezentate materialele dosarului penal, care arată că destinația sumei de două mii de euro, era pentru procurarea unei mașinii, fapt care nu a avut loc.

În replică apărătorul inculpatului a declarat că recipisa este un acord de voință dintre două persoane în cazul dat Bulai Nicolai și Lemnea Nicolai, prin care Bulai Nicolai a luat două mii de euro pentru 6 zile.

La întrebarea adresată lui Lemnea Nicolai, acesta a spus că nu cunoștea dacă pînă atunci Bulai Nicolai aducea sau nu mașini de vânzare.

În ședința de judecată, inculpatul Bulai Nicolai *****, fiind informat astfel despre desfășurarea procesului penal pe cazul de învinuire a sa în faza judecării cauzei, nu s-a mai prezentat, în pofida înștiințărilor legale, inclusiv prin citație scrisă, returnate cu mențiunea „nereclamat” sau prin recipisă (vol. I, f.d.79,95), motiv pentru care prin încheierea din 27 aprilie 2021, a fost dispusă anunțarea în căutare a inculpatului, fiind pornit conform notificării nr.34/20/4-10202 din 18 mai 2021, dosarul de căutare nr. 2021420249 (vol.I, f.d.138), iar în acest sens, în conformitate cu articolele 321, 351 alin. (2) pct. 5) și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în absența inculpatului.

În susținerea acestei concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de

„descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul Mihaes împotriva Franței din 25 mai 1998, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces. În cazul Kattan împotriva României din 21 ianuarie 2014, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei. Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința.

În învinuirea adusă inculpatului acuzatorul a mai prezentat următoarele probe acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședinței de judecată și anume:

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (1) din Codul Penal, (episodul din data de 18 octombrie 2018), parte vătămată Parahodnencov *****.

Plângerea adresată de către cet. Parahodnencov *****, din 30 octombrie 2018, prin care a sesizat organele de drept.

Conținutul procesului verbal de examinare a obiectelor din 15 ianuarie 2020 prin care a fost examinată o recipisă semnată de Bulai Nicolai către Parahodnencov ***** pentru suma de 1500 euro, datată cu 18.10.2018.

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul Penal, (episodul din data de 16 octombrie 2018), parte vătămată Lemnea Nicolai.

Plângerea adresată de către cet. Lemnea Nicolai, din 24 octombrie 2018, prin care a sesizat organele de drept.

Conținutul procesului verbal de examinare a obiectelor din 14 ianuarie 2019 prin au fost examinate înregistrările video ridicate de la partea vătămată Lemnea Nicolai ***** în urma

examinării s-a stabilit că la transmiterea banilor a fost întocmită o recipisă unde Bulai Nicolai confirmă că a primit suma de 2 000 euro de la partea vătămată iar momentul transmiterii banilor este înregistrat la camera de pe telefonul părții vătămate, înregistrările video fiind recunoscute în calitate de mijloc material de probe și anexate la cauza penală.

Conținutul procesului verbal de examinare a obiectelor din 09 ianuarie 2019 prin care a fost examinată copia recipisei care a fost întocmită la data de 16 octombrie 2018 de către Bulai Nicolai ***** în care acesta confirmă faptul transmiterii de către partea vătămată Lemnea Nicolai ***** suma de 2 000 euro pentru o perioadă de 6 zile. Tot la data de 09 ianuarie 2019 copia recipisei a fost recunoscută ca mijloc material de probă și a fost anexată la cauza penală.

Încadrarea juridică a faptei.

Deși inculpatul la etapa urmăririi penale a recunoscut vina în comiterea faptelor imputate iar în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat să își susțină poziția. Instanța reieșind din probatoriul cercetat nemijlocit în ședința de judecată cu respectarea principiului contradictorialității, instanța de judecată consideră că vinovăția inculpatului Bulai Nicolai *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) și art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul Penal al Republicii Moldova, sunt dovedite în afară de orice dubiu rezonabil, fiind confirmate pe deplin prin probe administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată, care sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

Potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) și (4) CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent, alin. (4) al art. 100 Cod de procedură penală stipulează expres că toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Astfel, apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Bulai Nicolai *****, au fost calificate corect de către organul de urmărire penală pe semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (1), Cod penal, escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a

unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile”.

La fel a fost constată corect de către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul Penal, - „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșit de doua sau mai multe persoane”.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căreia sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (1) din Codul Penal, (episodul din data de 18 octombrie 2018), parte vătămată Parahodnencov *****.

La componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată reține că organul de urmărire penală corect a calificat faptele imputate lui Bulai Nicolai *****, în acest sens se rețin următoarele:

În privința lui Bulai Nicolai *****, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. Astfel, prin totalitatea probelor cercetate, instanța de judecată consideră vina inculpatului Bulai Nicolai ***** dovedită, încadrând acțiunile sale în baza art. 190 alin. (1) din Codul Penal, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

În conformitate cu art. 51 din Cod Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Cod Penal se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) din Cod Penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Instanța de judecată ține să releve dispozițiile doctrinare ce vizează infracțiunea de escrocherie, în condițiile în care în hotărârea Schimanek v. Austria, 1 februarie 2000, Curtea

Europeană a reținut că jurisprudența și doctrina juridică au dezvoltat criterii suplimentare care au făcut legea aplicabilă suficient de accesibilă și previzibilă. Așadar, rezultă că pot contribui la aplicarea previzibilă a unei norme penale atât practica judiciară, cât și doctrina juridică. Poziția dată este susținută inclusiv în decizia Curții Constituționale cu nr. 36 din 19 aprilie 2018.

Referitor la componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, reținută inculpatului Bulai Nicolai *****, instanța de judecată remarcă că, obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie, are un caracter complex, obiectul juridic principal al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Acțiunea adiacentă se exprimă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic.

Latura obiectivă a infracțiunii reținute la art. 190 alin. (1) Cod penal are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică în sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean. 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial prin cauzarea daunelor considerabile; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța constată prezența în fapta inculpatului a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie. Astfel, instanța a constatat din depozițiile date de către inculpatul inducând în eroare partea vătămată, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, inducându-l în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, (precum că îi va procura părții vătămate Parahododnecov ***** din Ungaria, un autoturism de model „*****”, doar că trebuia să îi transmită o sumă de bani, astfel la data de 18 octombrie 2018, a convins victima și i-a transmis și inculpatul a primit bani în sumă de 1500 euro, ceea ce constituie 29 410 lei, ulterior însușind banii, cauzând astfel părții vătămate prejudiciu material considerabil).

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, al cărei mărime este de 1500 euro. care conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia suma de 29 410 lei, și are un caracter considerabil pentru partea vătămată Parahododnecov ***** și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată și la faza de urmărire penală.

Se reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

La cazul dedus judecății acest fapt se dovedește prin declarațiile părții vătămate Parahododnecov ***** și a declarațiilor inculpatului Bulai Nicolai ***** de la etapa de urmărire penală, care au indicat expres că partea vătămată a transmis iar inculpatul a primit suma de 1500 euro, care conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia suma de 29 410 lei în schimbul importării automobilului de peste hotare părții vătămate, însă Bulai Nicolai ***** nu și-a onorat obligațiunea de importa automobilul și nici nu avea această posibilitate din start deoarece cunoștea cu certitudine că automobilul dat nu putea fi importat el folosind doar ca pretext că este importator de masini de peste hotarele Republicii Moldova, astfel creând părți vătămate Parahododnecov ***** un prejudiciu în mărime de 1500 euro, care conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia suma de 29 410 lei.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate, referitor la dovedirea scopului de cupiditate a inculpatului Bulai Nicolai *****, la prezenta speță se deduce din comportamentul ultimului, și anume sub pretextul de importa un automobil de model „*****” din Ungaria, a primit de la partea vătămată suma de bani în mărime de 1500 euro. care conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia suma de 29 410 lei, însă nu și-a onorat obligația de a transmite automobilul părții vătămate, și nici nu a avut această intenție.

Astfel, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, instanța apreciază că inculpatul a prevăzut și a urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe.

Sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează reavoința, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate prin declarațiile părții vătămate, cât și prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale.

Potrivit art. 126 alin. (2) Cod Penal al Republicii Moldova, specifică că caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, criterii care sunt întrunite în speță.

Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161). Probele prezentate și prin însăși

declarațiile inculpatului de la urmărirea penală care confirmă că, a comis infracțiunea de escrocherie.

Constatând vinovăția inculpatului Bulai Nicolai *****, instanța de judecată va dispune condamnarea acestuia.

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul Penal, (episodul din data de 16 octombrie 2018), parte vătămată Lemnea Nicolai.

Instanța constată prezența în fapta inculpatului a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie. Astfel, instanța a constatat din depozițiile date de către partea vătămată care a fost dusă în eroare, inculpatul din start având scopul dobândirii bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, inducându-l în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, (precum că îi va procura părții vătămate Lemnea Nicolai din Ungaria, un autoturism de model „BMW X5”, la suma de 7500 euro, doar că trebuia să îi transmită o sumă de bani, astfel la data de 16 octombrie 2018, a convins victima și a transmis, iar inculpatul a primit bani în sumă de 2000 euro, ceea ce constituie 39 040 lei, ulterior însușind banii, cauzând astfel părții vătămate prejudiciu material considerabil).

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, al cărei mărime este de 2000 euro. care conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia suma de 39 040 lei, și are un caracter considerabil pentru partea vătămată Lemnea Nicolai și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată și la faza de urmărire penală.

Se reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

La cazul dedus judecării acest fapt se dovedește prin declarațiile părții vătămate Lemnea Nicolai și a declarațiilor din imaginile video a inculpatului Bulai Nicolai *****, în care fiind vizionate în cadrul ședinței de judecată ultimul a indicat expres că partea vătămată a transmis iar inculpatul a primit suma de 2000 euro, în schimbul importării automobilului de peste hotare părții vătămate, cât și prin recipisa semnată de către inculpat precum că a primit suma de 2000 euro, însă Bulai Nicolai ***** nu și-a onorat obligațiunea de importa automobilul și nici nu avea această posibilitate din start deoarece cunoștea cu certitudine că automobilul dat nu putea fi importat el folosind doar ca pretext că este importator de masini de peste hotarele Republicii Moldova, astfel creând părți vătămate Lemnea Nicolai un prejudiciu în mărime de 2000 euro, care conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia suma de 39 040 lei.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate, referitor la dovedirea scopului de cupiditate a inculpatului Bulai Nicolai *****, la prezenta speță se deduce din comportamentul ultimului, și anume sub pretextul de importa un automobil de model „BMW X5” din Ungaria, a primit de la partea vătămată suma de bani în mărime de 2000 euro, care conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia suma de 39 040

lei, însă nu și-a onorat obligația de a transmite automobilul părții vătămate, și nici nu a avut această intenție.

Astfel, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, instanța apreciază că inculpatul a prevăzut și a urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe.

După cum a fost menționat supra, Bulai Nicolai ***** a fost pus sub învinuire și deferit justiției pentru comiterea infracțiunii de escrocherie, adică după indicii calificativi - „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșit de doua sau mai multe persoane”, prevăzută la art.190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, criterii care sunt întrunite în speță.

Respectiv, în continuare instanța de judecată va da apreciere agravantei prevăzute la art.190 alin. (2) lit. b) Cod penal, care i-a fost imputată inculpatului Bulai Nicolai ***** prin actele de învinuire, acuzare susținută în ședința de judecată de către acuzatorul de stat Instanța de judecată reține că pentru a imputa făptuitorului circumstanța agravantă prevăzută de lit. b) al art.190 alin.(2) lit. b) Cod penal – „de două sau mai multe persoane”, este necesar infracțiunea să fie săvârșită în coautorat sau de către o persoană care întrunește semnele subiectului infracțiunii, în comun cu una sau mai multe persoane care nu întrunesc aceste semne. Instanța de judecată reține că Bulai Nicolai ***** este pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căreia prin Ordonanța din 17.01.2020, emisă de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Carolina Lupașcu, cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată. Respectiv, instanța de judecată atestă că agravanta prevăzută la art.190 alin. (2) lit. b) Cod penal este întrunită.

Reieșind din cele enunțate supra, audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța de judecată consideră că în ședință de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului Bulai Nicolai ***** în comiterea infracțiunii de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, prin comportament dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșit de două persoane, care a fost corect încadrată în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Potrivit art. 126 alin. (2) Cod Penal al Republicii Moldova, specifică că caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanța de judecată a stabilit că Bulai Nicolai *****, anterior nu a mai fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

În prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Bulai Nicolai *****, la răspundere penală pe componenta de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1), Cod penal.

Astfel, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie faptele prejudiciabile săvârșite, iar componentele infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

La acest aspect, instanța de judecată notează că în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța de judecată menționează că prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. (3), (4) Cod penal, infracțiunile comise de Bulai Nicolai *****, fac parte din categoriile infracțiunilor mai puțin grave și grave infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul Penal care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani. Iar infracțiunea de care este învinuit în baza art. 190 alin. (2), lit. b) din Codul Penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

Circumstanțe atenuante în privința inculpatului Bulai Nicolai ***** – potrivit art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal, pe parcursul cercetării judecătorești instanța de judecată a stabilit, săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vîrsta de 18 ani, dar nu a atins vîrsta de 21 de ani.

Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal, nu au fost reținute.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite. Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța stabilește acestuia pedeapsa.

Astfel, art. 61 alin. (1) Cod penal indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin. (2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea

săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Potrivit art. 70 alin. (3/1) Cod penal, prevede la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Astfel, reieșind din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod Penal al RM și din cumulul circumstanțelor cazului, că inculpatul Bulai Nicolai *****, anterior nu a fost diferit justiției, de circumstanțele atenuante, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Bulai Nicolai ***** necesită a fi aplicată pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3/1) din Codul Penal, sub formă de închisoare pentru o perioadă de 1 (unu) ani cu executare în penitenciar semiînchis.

Referitor la fapta prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul Penal, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Bulai Nicolai ***** necesită a fi aplicată pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3/1) din Codul Penal, ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pentru o perioadă de 2 (doi) ani cu executare în penitenciar semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor financiare pentru o perioadă de 2 (doi) ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) din Codul de procedură penală, prevede că dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte,

stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Conform art. 84 din Codul Penal al RM, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit lui Bulai Nicolai *****, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care instanța este obligată să se conducă la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor, intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune și când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de condamnat, cât și de alte persoane.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, iar limitele cuantumului de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite, care constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cu privire la acțiunea civilă.

Potrivit materialelor cauzei penale, prin ordonanța din 30 octombrie 2018 (f.d. 12, Vol. I), Parahodnencov ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal, cu suma de 1500 euro, care conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia suma de 29 410 lei, prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Prin ordonanța din 04 ianuarie 2019 (f.d. 26, Vol. II), Lemnea Nicolai a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal, cu suma de 2000 euro, care conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia suma de 38880 lei, prejudiciul cauzat prin infracțiune.

În ședință de judecată în interesele părții vătămate Lemnea Nicolai, Marin Sardari a înaintat o cerere de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 2000 euro, din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, totodată a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 40 000 (patruzeci mii) lei, cât și cheltuielile judiciare în sumă de 12 (doisprezece mii lei) pentru serviciile juridice cheltuieli confirmate prin bonul de

plată anexat la materialele cauzei cu Seria și nr. QL 930556 din data de 16.03.2021 în urma încheierii contractului de asistență juridică cu nr. 07 din data de 16.03.2021.

Cu referire la prejudiciul moral, invocă de a fi încasat de la inculpatul Bulai Nicolai suma de 40 000 (patru zeci mii) lei MDL, cu titlul de prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, de la data de 16.10.2018, pînă în prezent la momentul pronunțării Sentinței judecătorești, deoarece a suferit un prejudiciul moral enorm în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului, stres, șoc, nervozitate, amărăciune sufletească, fiind impus să se prezinte la organul de urmărire penală, la procuror și în instanța de judecată, fiind nevoit să-și angajeze un reprezentant, un avocat în instanța de judecată, fiind înșelat de inculpat, că v-a primi, v-a cumpăra o mașină în sumă de 7 000 (șapte mii) Euro de model „BMW X-5”, cu numere străine (lituaniene), însă a dat suma de 2 mii euro din prețul mașinii, dar n-a primit mașina, fiind înșelat prin abuz de încredere de către inculpat, suma prejudiciului moral de 40 mii lei MDL, partea vătămată, parte civilă Lemnea N., o apreciază ca fiind rezonabilă și necesară restabilirii echilibrului psihologico-emoțional, și care urmează a fi încasat de la inculpat.

În ședință de judecată, avocatul părții vătămate a susținut admiterea cererii de chemare în judecată, reiterând aceleași motive de fapt și de drept.

Potrivit art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrșirea acesteia.

Aliniatul (2) pct. 1) al aceluiaș articol statuează că persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrșirii faptei interzise de legea penală.

Conform art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul procedură penală acțiune acivilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărîrea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

În conformitate cu art. 221 alin. (1), (3) lși (5) din Codul de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. În cererea de intentare a acțiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acțiunea civilă, cine și către cine intentează acțiunea, valoarea acțiunii și cerința de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă își poate concretiza pretențiile. Persoana care nu a intentat acțiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile. Dacă acțiunea civilă intentată la instanța civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeași acțiune în cadrul procesului penal. Dacă acțiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeași acțiune în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Drept urmare a normelor citate supra, instanța reține că, potrivit materialor cauzei, la faza de urmărire penală, părțile vătămate au fost recunoscute ca părți civile în cadrul procesului penal, dat fiind faptul că le-au fost cauzate prejudicii materiale în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului. Totodată în cadrul ședinței de judecată a fost înaintată acțiune civilă din partea părții vătămate Lemnea Nicolai .

Instanța opinează că în cadrul procesului penal, acțiunea civilă are ca obiect angajarea răspunderii civile a inculpatului, iar în cazurile prevăzute de lege – a părții civilmente responsabile. Acțiunea civilă se rezolvă în cadrul procesului penal, numai în măsura în care i-a fost alăturată și împreună au ajuns în fața instanței investite cu judecarea cauzei penale. Așa dar, acțiunea civilă în procesul penal are un caracter accesoriu acțiunii penale, aceasta trebuind să aibă izvorul în același fapt material ca și acțiunea penală, fapt material care trebuie să constituie o infracțiune.

Potrivit art. 385 alin.(1), pct. 11) Cod de procedură penală, chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței, dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar încasarea prejudiciului material cauzat părții vătămate și anume:

Se încasează din contul inculpatului Bulai Nicolai ***** în contul părții vătămate Parahododnecov *****, prejudiciul material cauzat prin infracțiunea în sumă de 1500 (una mie cinci sute) euro, exprimați în monedă națională la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației.

Se admite în parte acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Lemnea Nicolai, la data de 25.01.2022, se va încasa de la inculpatul Bulai Nicolai ***** în contul părții vătămate Lemnea Nicolai, prejudiciul material cauzat prin infracțiunea în sumă de 2000 (două mii) euro, exprimați în monedă națională la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației.

Se admite în parte cerința privind încasarea prejudiciului moral solicitat de către partea vătămată Lemnea Nicolai, se încasează din contul inculpatului Bulai Nicolai ***** în contul părții vătămate Lemnea Nicolai, prejudiciul moral în sumă de 4000 (patru mii) lei, în rest cerința privind prejudiciul moral se respinge ca neîntemeiată.

Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracțiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracțiunea săvârșită și prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudiciul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voință a celui vătămat de a fi despăgubit.

Cât privește prima condiție, instanța consemnează în plan obiectiv că, infracțiunea lezează relațiile sociale și valorile apărute de legea penală și poate provoca un prejudiciu moral și/sau material, iar în raport cu a doua condiție reparația prejudiciului în procesul penal poate fi

înfăptuită doar atunci când între fapta ilicită și prejudiciu există un raport de cauzalitate, direct sau indirect (caracterul indirect al nexului causal neechivalând cu un prejudiciu indirect).

În acest aspect, instanța a constatat prezența condițiilor invocate, prin stabilirea faptei prejudiciabile și a persoanei vinovate în comiterea acesteia, în rezultatul cercetării și aprecierii probatoriului per ansamblu în prezenta sentință.

A treia condiție relevă, că prejudiciul solicitat are o întindere determinată, or caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate și poate fi evaluat, ceea ce impune ca acțiunea civilă să fie exercitată pentru repararea unui prejudiciu cuantificat, la caz fiind demonstrat cu certitudine și cu precizie prejudiciul material în rezultatul infracțiunii săvârșite. Cu referire la a patra condiție, denotă că până la soluționarea acțiunii civile, inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și/sau partea civilă nu a confirmat acest lucru.

Cea de-a cincea condiție presupune, că persoana fizică sau juridică care a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, fiind recunoscută în calitate de parte civilă și are dreptul la repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit, în virtutea principiului disponibilității și prin prisma art. 62 alin. (1) pct. 18) CPP, poate să susțină sau să renunțe la acțiunea civilă în orice etapă a procesului penal, dacă legea permite.

Astfel, având în vedere că în privința părții vătămate a fost comisă o infracțiune, fapt ce deja provoacă un stres, anxietate și frustrare prin însăși fapta comisă, ținând cont că Lemnea Nicolai a fost victimă a unei infracțiuni contra patrimoniului, care a dus la repercursiuni în viața acestuia, valorificate însă doar în scăderea patrimoniului său, instanța a admis parțial pretenția de încasare a prejudiciului moral, ce corespunde practicii Curții Europene a Drepturilor Omului.

La caz, instanța mai consideră că, doar prin condamnarea inculpatului, partea vătămată nu va fi satisfăcută și nu se vor compensa suferințele suportate de către acesta. În acest condiții, reieșind din faptul că în privința lui Lemnea Nicolai a fost comisă o infracțiune, iar acesta a suportat o traumă psihologică, care l-ar putea afecta emoțional în viitor, prin neîncrederea în societate, instanța consideră necesar de a încasa din contul inculpatului cu titlu de prejudiciu moral, în beneficiul părții vătămate suma sus menționată.

În subsidiar, instanța mai argumentează în scopul diminuării cuantumului sumei solicitate de partea vătămată că art. 6 § 1 din Convenție este aplicabil unei plângeri cu constituire de parte civilă (cauza Perez împotriva Franței (Marea Cameră), §§ 70-71), însă cu excepția cazului în care acțiunea civilă inițiată are doar scop punitiv sau este făcută cu titlu de răzbunare personală (cauzele Sigalas împotriva Greciei, § 29; Mihova împotriva Italiei (dec.)).

În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare și condiția neadmiterii unei sume excesive a garanției pentru o plângere cu constituire de parte civilă (cauza Aït Mouhoub împotriva Franței, §§ 57-58 și de asemenea cauza García Manibardo împotriva Spaniei, §§ 38-45) care l-ar dezavantaja arbitrar pe inculpat, precum și neadmiterea unor cheltuieli de judecată prea mari (cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.));

Concomitent, instanța a luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, inclusiv felul vinovăției persoanei care a cauzat prejudiciul și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

În acest mod, instanța susține că prejudiciul moral cauzat în contextul comiterii infracțiunii de escrocherie, a rezultat exclusiv din faptul diminuării patrimoniului părții vătămate.

Instanța de judecată, la stabilirea remunerației, a ținut cont de faptul că compensarea bănească a prejudiciului are ca scop înlăturarea consecințelor negative existente la moment, din patrimoniul psihic și moral al persoanei vătămate, iar în acest context, repararea daunelor morale cauzate, instanța o consideră eficientă anume printr-un echivalent bănesc, deoarece doar o sumă de bani acordată persoanei vătămate este capabilă să-i ofere o satisfacție compensatorie de natură a-i ușura suferințele fizice sau psihice.

Cu privire la cheltuielile de judecată solicitate, se admite cerința privind încasarea cheltuielilor judiciare efectuate confirmate prin bonul de plată anexat la materialele cauzei cu Seria și nr. QL 930556 din data de 16.03.2021, și se încasează din inculpatul Bulai Nicolai ***** în contul părții vătămate Lemnea Nicolai, suma de 12 000 (doisprezece mii) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. Or, în opinia instanței, suma reflectă valoarea serviciilor prestate, având în vedere că a fost întocmită o cerere de chemare în judecată, iar reprezentantul părții civile s-a prezentat în interesele acesteia, motiv pentru care suma de 12000 lei reflectă proporțional serviciile juridice prestate.

Totodată, instanța relevă că în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Cheltuieli judiciare în cadrul procesului penal de către acuzator nu au fost înaintate.

CHESTIUNEA MĂSURII PREVENTIVE

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Bulai Nicolai ***** , la faza de urmărire penală, nu i-a fost stabilit careva măsuri preventive.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privința inculpatului măsura preventivă – arestarea preventivă, cu anunțarea în căutare a acestuia.

Totodată instanța dispune, termenul executării pedepsei a calcula din momentul reținerii lui Bulai Nicolai *****.

În conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod Penal RM, art. art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală a RM, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Bulai Nicolai ***** , de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul Penal al Republicii Moldova, și cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3/1) din Codul Penal, ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pentru o perioadă de 1 (unu) ani, cu executare în penitenciar semiînchis.

Se recunoaște vinovat Bulai Nicolai ***** , de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul Penal al Republicii Moldova și în baza acestei norme în colaborare cu art. 70 alin. (3/1) din Codul Penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pentru o perioadă de 2 (doi) ani cu executare în penitenciar semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor financiare pentru o perioadă de 2 (doi) ani.

Conform art. 84 alin. (1) din Codul Penal al RM, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Bulai Nicolai ***** , o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică față de Bulai Nicolai ***** , măsura preventivă sub formă de ”arest preventiv” până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, cu anunțarea în căutare a acestuia.

Pe durata arestării preventive a lui Bulai Nicolai ***** , acesta urmează a fi deținut în Penitenciarul nr.13 din mun. Chișinău.

A calcula termenul executării pedepsei din momentul reținerii acestuia.

Se admite în parte acțiunea civilă înaintată de către Lemnea Nicolai împotriva lui Bulai Nicolai ***** .

Se încasează de la Bulai Nicolai ***** în contul părții vătămate Lemnea Nicolai , prejudiciul material cauzat prin infracțiunea în sumă de 2000 (două mii) euro, sau echivalentul în monedă națională la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației, cheltuielile judiciare în sumă de 12000 (doisprezece mii) lei, prejudiciului moral în sumă de 4000 (patru mii) lei, în rest cerința privind prejudiciul moral se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la inculpatul Bulai Nicolai ***** în beneficiul părții vătămate Parahododnecov ***** , cu titlu de compensare a prejudiciului material cauzat prin infracțiune sum de 1500 (una mie cinci sute) euro, sau echivalentul în monedă națională la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
Judecător**

Radu Grecu